

Sindikalne vijesti br. 51

NCS
SRHC

10.03.08.

Nezavisni cestarski sindikat
Podružnica Hrvatske autoceste
Zagreb, Širolina 4 tel. 035 213 002 fax. 035 213 074

SINDIKAT RADNIKA HRVATSKIH CESTA

Kome smetaju Sindikati?

Tamo gdje je lešina, skupljat će se lešinari...

U napadima na Sindikate do sad su se iskazali Željko Krapljan, zatim Stjepan Klarić pa gospodin Stanko Batur. Tko je slijedeći?

Obično se napadajući Sindikate „uvlače...“ daju podršku Premijeru, Vladi ili ministrima, kao da su Sindikati toliko jaki da ugrožavaju vlast.

U posljednjih par dana na oglasnim pločama pojavila su se dva dopisa potpisana od gospodina Stanka Batura, nositelja liste skupine radnika. Meta su naravno Sindikati. Zašto?

Radi pojašnjenja osvrnut ću se na komentare gospodina Stanka Batura, koji obraćajući se „poštovanim radnicima HAC-a“ sebe oslovljava sa gospodin. Možda mu je to neka nova plemićka titula pa ću ga i ja tako oslovljavati. Ne obraćam se njemu, jer da je želio ili mogao shvatiti sigurno ne bi pisao onako nesuvisle komentare. Kako objasniti nešto čovjeku koji je deset mjeseci voditelj grupe za podršku korisnicima autoceste, s koeficijentom 5,00, a ne zna da autocesta Zagreb –Macelj nije u Hrvatskim autocestama. Kako će onda shvatiti da skupovi radnika nisu održavani zato što Radničko vijeće, Uprava i Sindikati nemaju nikakvog drugog posla, nego da radnike upoznaju sa stanjem u Društvu i da radnici ukažu na probleme. Sindikatima su problemi radnika, zadaci koje moraju rješavati, a problemi se rješavaju pregovorima s Upravom i to na sastancima. Mi smo dobili zadatak od radnika, a gospodin Batur od onih kojima smetaju Sindikati u HAC-u.

U Hrvatske autoceste u zadnjih par godina počeo se zapošljavati neperspektivni umirovljeni vojnopolicijski kadar, od kojih su neki odlaskom u mirovinu otpremninama olakšali državni proračun za nekoliko stotina tisuća kuna. Počeli su strelovito napredovati, zbog njih su izmišljena nova radna mjesta, mjenjali su se Pravilnici. Jačanjem moći postajali su sve bahatiji. Sve to je bilo koliko toliko podnošljivo dok nisu dovoljno ojačali i pokazali pravo lice. Počeli su šutati ljudske glave smjenjujući i premještajući radnike da bi svojoj rodbini i prijateljima oslobodili bolja radna mjesta i službena vozila. Među radnicima su napravili podjele nagrađujući spletkarenja. Kad su se Sindikati tome usprotivili, usljedili su blačenja po blogovima i nasilan pokušaj smjenjivanja sindikalnih povjerenika. HAC je sve više počeo nalikovati vojnopolicijskoj hunti. Sindikati su od Uprave tražili zaštitu jer Zakoni i međunarodne konvencije garantiraju Sindikatima prvo na slobodu organiziranja i djelovanja. Uprava se deklarativno opredjelila za poštivanje Zakona i međunarodnih konvencija, ali rezultate njihove bahatosti nije poništila. Malo su se primirili i čekali svoju priliku. Šansu su vidjeli u izborima za Radničko vijeće.

Da se vratimo gospodinu Stanku Baturu. U HAC-u je desetak mjeseci, nakon smjene s mjesta policijskog zapovjednika i umirovljenja. Pošto je nekima u HAC-u bio potreban baš takav stručnjak, zaposlen je na radnom mjesto voditelja grupe za podršku korisnicima autocesta s koeficijentom 5,00 koje je doslovno oteo jednoj kolegici koja je do nedavno obavljala njegov posao za manju plaću, a on uredno primao onu veću. Radno mjesto mu je u Lučkom, i tek se nedavno prvi put pojavio da upozna svoje radnike. Također je jedan nesretnik zbog njega ostao bez službenog vozila, da bi gospodin Batur mogao vršiti svoju misiju. Njegov glavni posao je bio rušenje Sindikata, špijuniranje sindikalnih čelnika, izmišljanje laži i huškanje radnika protiv Sindikata. To je vjerojatno jedinstven slučaj u Državi da tvrtka plaća profesionalnog rušitelja Sindikata. Tko god ruši Sindikate neprijatelj je radnika.

Gospodin Batur je usput zajedno sa svojim naredbodavcima prosipao priču o privatizaciji, obećavajući radnicima kupnju dionica po povlaštenim uvjetima. Teško mi je i zamisliti koja bi grabež nastala da njemu i njegovim suradnicima netko da takvu priliku. Sumnjam da bi radnicima išta dopalo. Lovci na otpremnine, funkcije i povlastice sigurno će se bolje boriti za radnike nego Sindikati koji nikad nisu bježali od sukoba s Upravom kad god su bili ugroženi radnički interesi. Od njega još nikad niste čuli ni jednu kritiku na neku odluku Uprave, ali zato ne šteti municiju kad su u pitanju Sindikati.

Protivi se sastanku Uprave i Sindikata jer mu jako smeta svako poboljšanje koje izbore Sindikati, ali zato uredno parazitski koristi sve što Sindikati postignu. Ovaj mjesec je uredno primio uskršnicu i povišicu sa zaostacima za prvi mjesec kojih nema u Pravilniku. Povišica je dogovorena nakon dva sastanka pošto je Uprava odbila prijedlog Sindikata, jer sredstva za povišicu nisu bila predviđena privremenim planom financiranja HAC-a, o čemu smo

izvješćivali radnike. Jesmo li trebali čekati da prođu izbori ili možda pitati gospodina Batura kad ćemo tražiti povišicu.

- **Tražili smo usklađivanje koeficijenata i ostalih prava u Pravilniku s Kolektivnim ugovorom** ne zato što je prekršen Kolektivni ugovor, nego zato što je nepravedno i nekorektno prema radnicima s najnižim plaćama da će se jedino njima, ukoliko se ne potpiše novi Kolektivni ugovor plaće i ostala materijalna prava smanjiti, što gospodinu Baturu neće smetati.
- **Što se tiče putnih troškova**, prijedlog Poslodavca u kolektivnim pregovorima je bio 50 lipa po kilometru i limit od 650,00 kuna. Sindikati su pregovorima izborili 70 lipa po kilometru i limit od 1.200,00 kuna. Na strani poslodavca bio je i Stjepan Klarić ali njegov stav nije bio ništa drugačiji od ostalih članova pregovaračkog tima Poslodavca.
- **Prijedlog povećanja koeficijenata u održavanju** na prijedlog direktora Sektora bila bi stvar Sektora i Uprave da Sektor prijedlog nije pokazao Udruzi branitelja i poštovatelja domovinskog rata HAC-a, koji su radnicima obećali da će se Udruga boriti da taj prijedlog prođe, izbjegavajući Sindikate. Radnici svakodnevno Sindikate pitaju kad će to biti, a Sindikati koji su jedini legalni socijalni partneri vješto su izbjegnuli.
- **Audio i video nadzor.** Za uvođenje audio i video nadzora kao i sve promjene Pravilnika nije ni tražena suglasnost od Radničkog vijeća jer ona Poslodavcu nije ni potrebna, nego mišljenje (savjet) koje nije obvezujuće za Poslodavca. Radničkom vijeću nisu dostavljeni podaci važni za donošenje odluke i sagledavanje njezina uticaja na položaj radnika. Radnici su uglavnom protiv audio i video nadzora pa su Sindikati sljedom toga od Agencije za zaštitu osobnih podataka zatražili ocjenu zakonitosti uvođenja audio i video nadzora. Obzirom da nismo novčarska institucija, smatramo ovakav vid nadzora nepotrebno ulaženje u privatnost radnika. Ukoliko dobijemo pozitivan odgovor, što su nam na sastanku u Agenciji obećali, audio i video nadzor sigurno neće biti uvedeni. Radnici a ni Sindikati ne vjeruju u tajnost čuvanja podataka dok god su gospodin Batur i njegovi naredbodavci u HAC-u. Na sastancima s Upravom, u dopisima i blogovima koje pišu prisutni su zaštićeni podaci koje oni iskrivljuju i objavljuju. Kako do njih dolaze kad su zaštićeni?
- **Ostali problemi u Sektoru za naplatu cestarine** moći će se rješavati kad se Sektor riješi rukovodilaca poput gospodina Batura, koji ne zna nabrojati ni autoceste u sastavu HAC-a, pa u dopisima piše da je autocesta Zagreb – Macelj naša, iako je dodjeljena drugom koncesionaru prije četiri godine. Još veći problem su opstrukcije njega i njegovih antisindikalnih suboraca. Dakle za rješavanje problema nisu zaduženi ni Sindikati ni članovi Nadzornog odbora, nego Sektor i Uprava. Sindikati iniciraju rješenja, a Nadzorni odbor nadzire.
- **Školovanje radnika.** Točno je da mi je HAC platio program Korporativno upravljanje za članove nadzornih odbora, jer primjenom novog Zakonu za rad u Nadzornom odboru potreban je certifikat, a ja sam član Nadzornog odbora HAC-a, pa je obveza poslodavca plaćanje školovanja za navedeni program. Moja primanja nisu tajna. U HAC-u radim 20 godina i primam plaću sa koficjentom 4,50 (voditelj TJNC i to je radno mjesto na koje ću se vratiti kad mi prestne mandat u Radničkom vijeću). Za rad u Nadzornom odboru primam naknadu od 3.500,00 kuna, što gospodin Batur zna jer špijunskim kanalima njemu je svaki podatak dostupan, ali on ima zadatak lagati da je taj iznos 7.000,00 kuna, a laž je jedno od njegovih glavnih

sredstava borbe. Zato što znam da je sa radničkom plaćom, uz životne troškove nemoguće izdvojiti za školovanje, tražim od Poslodavca da pomogne radnicima ne samo u osposobljavanju za posao koji već rade, nego i kod općeg školovanja, da pomogne radnicima da postanu poželjni i konkurentni na tržištu rada ako dođe do tehnološkog viška.

- **Interni natječaji.** Zašto gospodinu Baturu smetaju interni natječaji? Da se popuna radnih mjesta u HAC-u vršila internim natjecajima on sigurno nikad ne bi dobio posao u HAC-u jer bi posao voditelja grupe za podršku korisnicima autcesta radila osoba kojoj je to radno mjesto oteto, a koja je sposobnija od njega. Kad je riječ o rodbini, u HAC-u ne radi ni moja supruga, ni djeca, ni braća, ni sestre, ni nećaci, a kažu da pred kućom gospodina Batura ima više službenih vozila HAC-a, koje voze članovi njegove uže obitelji, nego u Tehničkoj jedinici. Meni su odlaskom u Radničko vijeće oduzeli službeno vozilo, pa na sastanke uglavnom putujem vlakom, a njemu su odmah po dolasku u HAC dali službeno vozilo iako za radno mjesto na koje je primljen nije potrebno.

U drugom dopisu gospodin Batur kaže da „nije važno što kaže, važno je tko kaže“. Tu je u pravu, stvarno je važno tko kaže. Donekle razumjem napad na mene, ali zašto se okomio na Stjepana Štimca i na Josipa Mostovca? Ja sam u sindikalni pokret ušao 2002. godine u vrijeme Stanka Kovača kad smo ostali bez kolektivnog ugovora i kad su se Pravilnikom počela smanjivati materijalna prava, a plaća je prestala pratiti povećanje troškova života. Međutim Štimac i Mostovac su u sindikalnom pokretu od samog osnivanja Sindikata, udarili su temelje na kojima smo mi koji smo došli kasnije samo nastavili graditi već započeto. Slobodno možemo reći da predstavljaju ikone sindikalizma u HAC-u. Zato se o njima može govoriti jedino s poštovanjem, i sve što se izgovori prljavim jezikom, prlja samog govornika. Sve što je vrlina, u izvrnutoj i zločestoj logici gospodina Batura je mana. Kao što će Štimac i Mostovac biti zapamćeni kao osnivači Sindikata i dugogodišnji borci za radnička prava, tako će i gospodin Stanko Batur biti poznat kao rušitelj Sindikata.

U čemu je razlika između njegovih nalogodavaca i nas, koje gospodin Batur napada? Mi se ne skrivamo iza Domovinskog rata i ne mislimo da nam je za sudjelovanje u Domovinskom ratu Domovina išta dužna. Zna se kako zovu one koji misle da im je Domovina dužna. I mi smo u Domovinskom ratu bili tamo gdje smo bili raspoređeni, samo što to nismo naplaćivali. Nismo dezertirali ni u ratu ni u borbi za radnička prava, kao njegov prethodnik sa liste. Kad je trebao izabrati, funkciju ili borbu za radnike, nepogrešivo je izabrao funkciju. Mi smo uvijek bili opredjeljeni i u ratu i u miru. **I sad je bilo lakše pognuti glavu nego ratovati protiv ljudi koji su vrlo moćni, a pokazali su da nemaju milosti.**

Od uključivanja u sindikalni rad nitko od nas nije napredovao, a pogledajte Klarićeve sljedbenike kako grabeći funkcije i povlastice gaze preko mrtvih ljudi. Kad god

se ukaže prilika za bolje radno mjesto - zna se za koga je rezervirano, za rušitelje Sindikata. Možda je i njegovo posljednje napredovanje nagrada za dobro obavljen posao.

Ovo što se Sindikatima u HAC-u događa nije izdvojen slučaj mješanja posloводства u rad Sindikata i Radničkog vijeća nego sve češća pojava. Ni Uprava neće moći još dugo stajati po strani, jer ćemo osiguranje slobode sindikalnog djelovanja tražiti od relevantnih domaćih i međunarodnih institucija. Teško je išta očekivati sve dok kreatori podjela, mržnje i nepravde ne napuste HAC. Očito ni Uprava ni Društvo u cjelini nemaju snage niti volje uhvatiti se u koštac s ovim problemima, ili su upravo oni ti koji ih instaliraju i podržavaju. Više nam ništa ne znači deklarativno priznavanje prava na slobodno djelovanje, dok se rušitelje Sindikata umjesto kažnjavanja nagrađuje.

Da bi ojačali Sindikate, potreban je doprinos svakog pojedinca. Zato na ovim izborima očekujemo maksimalan odaziv i podršku svih radnika HAC-a listama čiji su nositelji Stjepan Štimac i Josip Mostovac.

**Predsjednik Nezavisnog cestarskog sindikata
Mijat Stanić**

**na zastupanju radničkih prava, borbi za njih,
borbi za materijalna prava radnika i poboljšanje
radnih i životnih uvjeta.**

**Sindikati su legalni predstavnik socijalnog
partnerstva radnika i poslodavaca.**

**Sindikati se bore za slobodu rada, pravedno
nagrađivanje, slobodu mišljenja, napredovanje
prema sposobnosti – a ne podobnosti.**